

תמונה מתוך „מופגשים מן הסוג השלישי“
אולפן ההסרטה המאולתר הגדול בהיסטוריה

העיקרית לעניין האפשרי של הקהל בו. דינמיקה מובצעת. בינתיים, כפי שנהגים לומר בשפה הפוליטית, קיבל המיבצע דינמיקה משלו. מסרט צנוע ש־ צריך היה לעלות שני מיליון דולר, הפך מיבצע ענק שהעבודה עליו נמשכה שנה וחצי, ומחירו הסופי נע בסביבות 19 מיליון דולר. הבמאי וצבא שחקניו וטכנאיו נעו ונדו על־פני מחצית ארצות־הברית, הקימו במדינת אלבאמה, את אולפן־ההסרטה ה־ מאולתר הגדול ביותר בהיסטוריה (150 מטר אורך, 80 מטר רוחב, 30 מטר גובה), וכר חות האבטחה ששמרו בקפדנות על סודיות העבודה פעלו במישמעת של מיסטרטה צבאית מתורגלת.

במאיי־שחקן טריפו ופעילון דאלטון טרומוכו
שומרים מזויינים על כל צילום

על המסך החלו מתגנבים מן העיתונות המיקצועית (זאת, אחרי שכתב כלכלי ש־ ראה את הסרט בהסתר וקטל אותו, כמעט שגרם להתמוטטות חברת קולומביה ב־ בורסה). אבל תמונות ברורות וממשיות עדיין אין למצוא בשפע. כל החוכמה היא להחזיק את הסקרנים על אש קטנה.

דחף ההתאבדות. אחרי תוצאות ה־ שבוע הראשון, חברת קולומביה מרוצה מעצמה. הסרט עלה 19 מיליון דולר, אבל היה כדאי. זאת לפחות התחזית, כרגע. שפילברג גם הוא מרוצה. „אומנם אינני מאמין מושבע בקיום חיים בחלל החיצון, אבל אינני שולל אפשרות כזאת בשום פנים ואופן.“ הוא אומר, „ואני מקווה שמי שיראה את סרטי יתבונן לשמיים במבט מחודש, ויביא בחשבון גם אפשרות זו.“

מה גם שפילברג הוא אולי הראשון מבין העתידנים שמדבר לא על עימות בין אנשי כדור־הארץ ליצורי החלל, אלא על פגישה ידידותית ומפנה.

ולבסוף, צריך אולי לסיים בדבריו של טריפו לשבועון ניוזוויק: „סרטי המדע־ הבידיוני הם אמצעי להילחם בדחף ההת־ אבדות שבכל אחד מאיתנו, ואני סבור שהקהל אומנם מקבל אותם ברוח זו.“

אינו שחקן, ומשום כך יוכל לגלם את עצמו. מן הרגע שהוסכם ביניהם כי זה בדיוק מה שדרוש לשפילברג, הוא הביא עימו להסרטה מכונת־כתיבה, ובהפסקה הארוכה שבין צילום לצילום (שפילברג מסוגל לבזבז יום שלם כדי להגיע לשלמות בסצינה של 30 שניות), הספיק לכתוב את הגבר שאהב נשים, ובזמן שהיה דרוש לאח־מכן לדאגלס טרומבול (מומחה ל־ אפקטים מיוחדים שהיה אחראי למחלקה זו בסרטים כמו אודיסאה בחלל וזרע אנדרומדה) כדי להשיג את כל האפקטים שהיו דרושים כדי להקנות לסרט את מראהו הבלתי־רגיל (יש בסרט סצינות שהן תוצאה של פוטו־מונטאז' בין 50 מ־ כ־10 שונים), הספיק טריפו לצלם, לערוך להפיץ וכמעט לשכוח את הגבר שאהב נשים.

הרעש והמיסתורין שאפפו את הסרט פעלו את פעולתם. הסיבה היחידה שבת־ הקולנוע בניו־יורק לא יכלו למכור את כל הכרטיסים לכל ההצגות שלהם, למרות התורים הענקיים שהשתרכו בחוץ, היתה העובדה שחלק מן הצופים התעקש להי־ שאר בסוף ההצגה כדי לראות את הסרט בשנית, וכבר ביום הראשון נמצא לפחות מטורף אחד שראה את הסרט ארבע פעמים בזו אחר זו. רמזים ראשונים על מה שצפוי

או לאו, עובדה היא שמנהל החברה, דויד בגלמן, מצא עצמו מחוסר־עבודה ומסובך במישפטים על מצבה הכספית של החברה, שגורלה ייקבע במידה רבה על־ידי הצלחת או כישלון מיפגשים מן הסוג השלישי.

פרק־הזמן הארוך שנדרש כדי לסיים את הסרט (בכורתו היתה צריכה להיערך ב־ פסח 1977), סיפק לאנשים שונים אפשרו־ יות שלא חלמו עליהן. טריפו, המעיד על עצמו שאינו מוטרד מן הנושא של הסרט עצמו, הזהיר את שפילברג מראש שהוא

24 שעות ביממה נעו השומרים המזויינים סביב אתרי־הצילום, וכל עיתונאי נבדק היטב לפני שבה לבקר, כדי לוודא שאינו מצוייד במצלמה נסתרת, כמעט שקיבלתי התקף־לב כאשר ראיתי בשבועון מצוייר, שבוע לפני בכורת חלל־עולם, צילומים של כל המנגנון המכני שהגיע את ברוס ה־ כריש, מספר שפילברג, משום כך דאג שהפרשה לא תחזור על עצמה.

„אני מוכן לשוחח עמך על כל נושא שבעולם, פרט לנושא הסרט“, נהגו בעלי

קופל עזר לי לממן את טיול הקיץ לחו"ל בתוכנית השליש השלישי

נרשמת

נסיעה לחו"ל ללא בעיות תקציב.

לאור הצלחת התכנית, אנו משיכים בתכנית השליש השלישי 1978.

אם החלטתם לנסוע בקיץ הבא לחו"ל — בטיול מאורגן או עצמאי — כדאי להרשם עתה לתכנית "השליש השלישי" ולחלק את התשלומים על פני שנה ויותר.

ממועד ההרשמה ועד הטיול, יהיה עליכם לשלם רק שליש מהמחיר בתשלומים שונים (נכלל שתקדימו, יקטנו התשלומים), בעת היציאה לטיול — 1/3 נוסף ואת השליש האחרון, בתשלומים חדשים זהים, אחרי הטיול.

לדוגמא: אם תתחילו בנובמבר בתשלומים של — 500 ל"י לחודש, תוכלו לצאת באוגוסט 78 לטיול לחו"ל במחיר של — 15,000 ל"י ולסיים את התשלומים בחודש יוני 78!

במידה ותרצו לשנות את התכנית, "קופל" מתחייב להחזיר את כל כספכם, בתוספת של 18% רבית לשנה. הכנסו לאחד מסניפי "קופל" ברחבי הארץ ושאלו על תכנית "השליש השלישי".

קופל נסיעות
תל אביב: פרישמן 14, טל. 246121

שוב זכה "קופל" בתואר: **1978**
החברה הנחרת לנסיעות ותירות לחו"ל